

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єврового Царства

“І зрозуміють, що я Єгова”
Езекиїла 35:15

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 1

СІЧЕНЬ, 1941

ЗМІСТ

НАВЧАННЯ (продовження).....	3
НАВЧАННЯ (Часть 7).....	5
Відповідь Єгови.....	6
Гнів.....	8
Чисті уста.....	8
Зібрання.....	10
Нема страху.....	12
НАВЧАННЯ (Часть 8).....	13
“Зібрання”.....	16
Задоволені.....	2
Щорічник свідків Єгови на рік 1941.....	2

“ВИ СВИДКИ У МЕНЕ ЩО Я БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА” — Іса 43:12

Ukrainian Monthly, published by
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street,Brooklyn, N.Y., U.S.A.
OFFTCEES

J. F. RUTHERFORD, *President* W. E. VAN AMBURGH, *Secretary*

“Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми.” — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворінь; що Льюгоє був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льюгоє є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ЄГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є Теократичною якої ім'я — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це в записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, який скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство ва землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господис буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть даліше виконувати Божий приказ “сповнюйте землю” праведними людьми.

ЙОГО МІСІЯ

Цей журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безумовно стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Його олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрот до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa
Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони випишуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Цим ми радї допомогти бідним, та поштова регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба о це попросять. На просьбу змінємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінчення передплати, вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered r.s second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ЩОРІЧНИК СВДКІВ ЄГОВИ НА РІК 1941

Вічу майже неможливе до поконання перешкод минулого року, видання щорічника свідків Єгови на рік 1941 (англ. мова), і представленого в нім виконаного тіла, сталося дивним лише задля вдяки сили Бога Єгови. Потверження сього ви знайдете коли прочитаете величезний звіт, котрий записав президент Товариства, покриваючи всесвітню активність свідків Єгови, протягом минулого року служби, під постійним вогнем ворога. Окрім цього незвичайного звіту, щорічник також містить пояснення президентом тексту на рік 1941, як рівнож і тексти на кожний день цього нового року, взятї з пояснення Вартової Башти. Видання щорічника завжди є обмежене, і тому виносить більші видатки друкування, отже з сьї причини проситьс 50 ц. офіри за один щорічник, щоб покрити видатки.

Організованих зборів просять висилати ордери гуртом через слугу збору!

[P.S. “Задоволені” і “Щорічник свідків Єгови на рік 1941” — ці дві замітки є поміщені на сторінці № 2 — цієї Вартової Башти].

“ЗАДОВОЛЕНІ”

В цих днях збільшаючого незадоволення із всіма обставинами у світі, заголовок сьї нової книжечки “ЗАДОВОЛЕНІ” уражує читача сильним зворушенням. Зміст сьї 32-сторінкової книжечки показує, як і через кого бажання сердець всіх людей доброї волі буде задоволене. На передні обложці знаходиться образець, котрий представляє історію, яку описує автор сьї книжечки, Суддя Рутерфорд. Ся книжечка “ЗАДОВОЛЕНІ” тепер вже висилається всім тим, що заофірюють 5 центів за одну. Час на загальне розношення сьї книжечки є виголошений де інде.

(Увага: ця книжечка є лише тільки в англійській мові).

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL.LXII

Січень, 1941

№ 1

НАВЧАННЯ

(Продовження)

часть 6

“Твердого духом хорониш ти в повному упокої, за те, що він на тебе вповас. Вповайте ж на Господа повіки, бо Господь ЄГОВА—це твердиня вічна.” — Іса. 26:3,4, англ. перекл.

часть 6

Єгова довго терпів Єрусалимові. Він також довго терпів “християнству”. Він остеріг Єрусалим своїми ділами, щоби він не мав вимівки даліше робити беззаконня. Так Бог дає і “християнству” осторогу зчаста. “Я повитрачував народи, повалив їх твердині; поробив безлюдними в них улиці, що ніхто ними не ходить; попустошені їх городи: нема в них ні осадників ні людини.” — Соф. 3:6.

42 Щодо Єрусалиму, то Бог дав йому осторогу, відрубавши десять поколінь або північне царство Ізраїля, уживши до цього ассирійського царя Салманассара як свого екекутора: “У четвертому році царя Езекії, себто у сьомому році Ілненка, царя ізраїльського, двинув Салмонассар, цар ассирійський ізраїльтян в Ассирію та й оселив їх у Халасі й в Хабарі, при ріці Газан і в городах мильських, бо вони не слухали заповідей Господа Бога свого, й переступили заповіт Його, усього, що заповідав Мойсей, раб Господень, вони й не слухали й не певнили.” — 2 Цар. 18: 9–12.

43 Сеннахирим, царь ассирійський, згадав про інші народи, що були відтяти. (2 Цар. 18: 33–35, Ісаія 37:11–12). Тим то Бог каже: “Повали їх твердині”, цебто їхні твердині стали спустошені, нікого нема там, щоби остерігав людей міста опустошені, нікого на улиці, виглядають наче “місто нечистих духів”, все зруйноване, і страшно поглянути, і все указує на силу і звершену роботу виконателя у вичищені невірних. Люди, що не були повбивані утекли або були вислані до чужих країв, і нікого не полишено для відбудови. Це було осторогою для Єрусалиму, і це повинно бути ще більшою пересторогою для так званого “християнства”, позатипічного Єрусалиму.

44 Опісля, в 70 році по Христі прийшло цілковите зруйнування Єрусалиму римською організацією. Так як усе це Ісус предсказав, і остеріг релігійний елемент, те “святе місто” було цілком спустошене. Тепер же коли Біблія виразно зазначує, що всі ті річі прийшли на Єрусалим як тип або приклад відносно того, що мас власти на так зване “християнство” (1 Кор. 10:11), то це повинно послужити

яко ясна і виразна осторога для сучасного так званого “християнства”. Особливо провідники “християнства”, що приписують собі знання Біблії, повинні звернути повну увагу на це. “Християнству” дано повну науку і осторогу, як через пророче слово Боже, так і через діла виконані в прообразі “християнства”. Та чи “християнство” уважає на ці остороги? Чи ясно бачить яку-будь інструкцію для себе в цих Біблійних та історичних правдах, що були так часто проголошені? Чи ті діла Божі говорять до нього з більшим тиском чим написане Боже слово?

45 У вічу цих правдивих прикладів поданих у Писаннях і правдивих осторогів даних в слові Божому, що відноситься до “християнства”, то однак воно даліше противиться Всемогучому Богу. Провідники його знаходяться в темряві, і люди що йдуть за ними ходять у помороці. Тепер Єгова знов говорить до невірному “християнства” і каже: “До того й говорив я: Тільки бійся мене, приймай науку, то й не спустошу пробуток твій, не прийде на нього те лихо, що я призначив йому, вони ж про те тільки й дбали, щоби погіршувати свої вчинки.” — Софон. 3: 7.

46 Через століття провідники “християнства” вважали себе як представники Бога і проповідники Його слова. Духовенство посідало Біблію, а римо католицька гієрархія, головна між релігіями, добровільно не допускала Біблії до звичайних людей. Протестанське духовенство теж посідало Біблію, але й воно мало вважало на її осторогу, і тепер, те так знане “протестанське” духовенство перестало протестувати проти безбожницьких та лукавих діл римської гієрархії і злучилося з гієрархією, щоби заволодіти світом супроти волі Всемогучого Бога. Чи ті релігійні провідники вважали на ті зучаста повторені остороги Всемогучого Бога? Чи ті так звані учителі святого Писання дійсно шукали вчитися від Господа? Безперечні факти показують, що ні.

47 В 1918 році Бог після Ісуса Христа свого царя до храму. Тоді Христос зараз зачав екзаменувати та пробувати тих одиниць, що називали себе

посвяченими Богу і в угоді з Ним чинити Його волю. Наслідки того суду були, що многі з посвячених, що називали себе відданими Його царству, відмовилися прийняти інструкції й через те сформувалися в клясу “лукавого слуги”. Вони не лише відмовилися прийняти інструкції зо слова Божого, але вони спротивилися проголошенню вістки царства, і вони обчернювали, знущалися та зневажали вірних слуг Божих, що проголошували Його вість. Ті що були на суді й вислані Господом служити Йому, і котрі пильно сповняли інструкції від Господа і слухали Його приказів, були благословенні Господом і були вислані проголошувати велике Теократичне правительство. В 1918 році Єгова вкоротив горе на землі, щоби Його свідки могли проголосити Його ім’я, і післав їх по цілому світу виконувати ту роботу. Від 1922 року не було звільнення в роботі свідоцтва для ймя Єгови. В тім періоді часу так зване “християнство” мало нагоду чути науку від Всемогучого Бога і могли повестися після неї.

48 Тоді Єгова відокрив своїм вірним слугам їхнє “нове ім’я” і від тоді їх знають як “свідки Єгови”. (Іса. 62: 1–3. 43: 10–12) Із слухняности до Господнього приказу, ті свідки були пильні й постійні у несенні вістки Божої людям до так званого “християнства”. Замість бути послухними до тієї вістки остороги від Єгови і звернутись до нього і служити Йому, то релігійні провідники так званого “християнства” дальше зневажали Всемогучого Бога і переслідували і дальше переслідують Його вірних післанців. Це вони роблять із-за впливу й сили демонів.

49 В 1922 році Єгова зачав виливати “сім останніх пораз” на так зване “християнство”, та замість щоб те “християнство” звернуло свою увагу на ту осторогу, то провідники (так званого) “християнства” стали лютитися на свідків Єгови і піднесли великий шум і крик, кажучи, що вість Всемогучого Бога “потрясає нашими релігійними почуваннями”. Це вони робили тому, що вони були під впливом і силою демонів.

50 Ті скрайні релігійністи від того часу переслідують тих, що слухають Божих приказів і котрі звернули увагу людям, що кінець сатанської організації вже прийшов. Спевністю, що це Сатана мав спонукати своїх слуг переслідувати свідків Єгови, тому що вони проголошують скорє наближення Армагедону. Прийшов час і Єгова відокрив своїм людям їхнє “нове ім’я” і в той сам час проголосити Божий остаточний суд на “християнство”. Тоді Бог порівнює невірних одиниць із своїми вірними слугами. До невірної та зухвалої релігійної товпи Єгова каже: “Вас же, що покинули Господа, забули про сьвяту гору мою, закладаєте столи Гадові, та ладите повну чашу для Мени, вас, я обрікаю—віддаю на меч, і всі попадаєте позаколювані за те, що я кликав, а ви не озивались; говорив, а ви не слухали, і творили зло в

очах моїх, та вибирали те, що мені не до вподоби.” — Іса. 65:11,12.

51 Тоді яко порівняння з лукавими Єгова говорить про вірних: “Тим то й говорить Господь Бог: Слуги мої їстимуть, ви ж будете голодувати, слуги мої будуть пити, а вас буде мучити спрага. Раби мої будуть веселі, а вас побиватиме сором; слуги мої будуть співати в радощах серця, ви ж голоситимете задля сердечного смутку й ридати від сокрушеного духа. І полишите ім’я ваше у присягу вибраним моїм; і вб’є—вигубить тебе Господь Бог, а вірних слуг своїх назве іншим іменем.” (Іса. 65: 13-15) Це пророцтво Господь ясно сповнив, і Він завжди кормив своїх вірних слуг багатою духовою потравою із свого стола, і їхня радість була велика. Якраз противний був стан бунтівничого та огидного так званого “християнства”.

52 Єгова із своєї доброти часто повторяв осторогу для “християнства”. Чому? Він відповідає: То й не спустошу прибуток твій.” Якби “християнство” було уважало на Божі напоминання й слухало голосу Його, то воно не було б спустошене. Протинно, воно опрокинуло Всемогучого Бога; отже Єгова каже, що Він скарає його. Єгова установив і виконує свою “дивовижню роботу”; цебто, Він післав своїх вістників розказувати правду відносно Його царства, і яка кара прийде на всіх тих, що противляться Йому. Проголошення тієї правди зо слова Божого було повною карою й мукою на “християнство, а особливо його провідників. Вони кусали із болю свої язика і вили. Замість уважати на осторогу, яку Бог дав, то релігійні провідники “християнства” не лише протестували жорстоко, але виконували всякого рода насильства, щоби перешкодити проголошенню Теократичного правительства. “Християнство” не указало ніякого жалю. Замість звернути свою увагу на слово Єгови, то релігійністи віддалися цілком противенству Всемогучому Богу, не зважали на Його осторогу й науку, і дальше переслідують Божих вірних слуг.

53 Відносно напряду ділання так званого “християнства”, релігійних провідників і визначних з отар, Єгова каже: “Вони ж про те тільки й дбали, щоб погіршувати свої вчинки”; цебто, вони виконували зіпсуті звичаї від раня цілий день і ніч. Вони дальше псують себе, прилучивши себе до жорстоких політичних володарів, що не мають пошани до Бога або чоловіка, але є цілком посвячені Дияволі, гноблять і вербують людей, забирають від них усяку свободу. Вони дальше псують людей, уживаючи всякого средства, щоби перешкодити їм не чути науки зо слова Божого. Вони були пильні день і ніч у цім лукавстві.

54 Зараз по світовій війні ті релігійністи зачали проголошувати, що Ліга народів дасть средство для спасення й мира живучим людям на землі. Вони сформували союз щоб управляти світом в противенстві до Всемогучого Бога, який назна-

чив Ісуса Христа володіти світом, Бог предвидів це і дав осторогу, кажучи через свого пророка: “Ворогуйте собі, народи, та тремтіть; вважайте, далекі землі! Воружайтесь, та тремтіть! Складайте задуми, та вони в ніщо обернуться; виповідайте їх словом, та воно не збудеться, бо се – з нами Бог! – Іса. 8: 9, 10.

55 Яко дальше опрокинення Бога і Його царя та сама релігійна та політична товпа зачала лютитися і спонукувати своїх послідовників видумувати марні річі. Вони аж пінилися з лютости проти Божих слуг і зухвало заявляли, що держава є важніша ніж Бог і що вони воліли служити їй ніж Всевишньому. Про них є написано: “Піднімаються царі землі, і князі радять раду проти Господа й проти Помазанця Його: Розірвім пута і скиньмо з себе посторонки їх!” (Пс. 2: 2, 3) Тоді Господь Єгова дав їм дальшу осторогу, кажучи: “Зрозумійте ж се, царі, й одумайтесь, усі судді землі. Служіть Господеві зо страхом, і радуйтеся з дрожанням.” – Пс. 2:10–11

56 Ті самі заговірники стали більше отверті в їхнім зухвальстві супроти Всемогучого Бога через постановлення знищити Його вірних свідків на землі, що дальше несуть ту вість людям. Це Господь предсказав; яко ж написано: “Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: ходім, знищемо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше ім'я Ізраїля! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе.” – Пс. 83: 3–5

57 Рівночасно римо католицька гієрархія, головний видимий потомок сатанської організації на землі, зачала ходити по краю і виспівувати пісню як облудниця (Іса. 23:15) і бавитися в політику з тій цілі, щоби дістати контролю над народами землі. Від тоді та релігійна інституція постійно звертає увагу на себе, сподіваючись спонукати людей вірувати, вона має за собою народи, що воюють большевизм або комунізм. Це вона робить, щоби ошукати людей і спонукати їх воювати проти всіх, що не погоджуються з нею.

Амбіція тієї релігійної системи є їхати на верху світа і контролювати політикою та торгівлею його. Римо католицька гієрархія лучить свої сили з фашизмом та нацизмом і старається здушити проголошення ім'я Єгови і Теократичного правління. Ось так вона йде своїм мильним шляхом.

58 Та прийшов час, коли довготерпіння Єгови до Його ворогів скінчилося. Цей час неначе година перед Армагедоном, коли Бог збирає свої сили і сили своїх ворогів, яко остаточне виконання Його присудів, написаних проти лукавих. Бог посилає своїх післанців по цілому краї, а головно по “християнстві” і велить їм давати остаточну осторогу “християнству”, що Армагедон уже близько. Та замість прийняти ті навчання від Всемогучого Бога, і звернути свою увагу на цю осторогу, то великі релігійні провідники кажуть зухвало про Всевишнього: “Ми з смертю зробили умову, рядну вчинили ми з пеклом; коли побиваючий бич переходитиме, – він нас не досягне, бо ми втечище певне маєм у лъжі, й в омані притулок надійний.” Іса. 28:15

59 На такі горді та зухвалі слова релігійної товпи Єгова відповідає: “І так ваші змовини з смертю розірвуться, і ваша рядна з пеклом не встоїть; і як прийде побиваючий меч, той вас погубить.” – Іса. 28:18

60 Тепер можна ясно побачити, що релігійні провідники йдуть рука в руку з політичними та торгівельними чинниками землі і проголошують, що цей єдиний союз може управляти світом і зробити його безпечним місцем для людства. Ті релігійні провідники одважно проголошують, що вони є безпечні від всякого нещастя і що єдине спасення людей є виконувати прикази релігійністів та їхніх союзників. “Християнство” жене в темряві наче бурхливі води Йордану до Мертвого моря. З великим шумом і зухвално, супроти Всемогучого Бога, “християнство” дальше йде своїм незаконним шляхом. Голова гієрархії і інші релігійністи, разом із політичними і торгівельними велетнями, як це пророк каже, вскорі скажуть: “Мир і безпека.” Що ж тоді Господь скаже на цю зухвалу заяву? Що про це Єгова тепер каже?

(Дальше слідує)

НАВЧАННЯ

(Переложено з англ. “Вартової Башти” з 1-го Липня, 1940)

Часть 7

“Праведність праведного зостанеться на йому, та й безбожність безбожного на йому буде.” – Езек. 18:20

ЦИМИ СЛОВАМИ Єгова показав який буде наслідок остаточного суду. Він дає лукавим осторогу перед виконанням своїх присудів в Армагедоні. Він також запевнив вірних, що пильно шукають справедливості й смирности, що Його ласка

спочиватиме на них. Єгова не любить смертю лукавих. Бог бажає, щоб лукаві відвернулися від їхнього лукавства й жили. Але вони мусять стрінити вимоги остаточного суду, бо Він не змінється. (Мал. 3: 6) Справедливість, це підвалина Його престолу.

Отже ту останну остерогу Єгова дав з своєї доброти, щоб ті, що є зведені демонами й ступили на мильну дорогу, мали нагоду утекти. Він запевнив тих, що посвятилися Йому, що вони будуть жити. Вкоротці, це видання Вартової Башти розбирає почасти пророцтво Софонії, третю голову, від 8 до 13 вершика. Єгова звелів “християнству” і його союзникам, що вельми зневажають Його, ждати на Нього, коли то Він, Бог Єгова, остаточно дасть свою відповідь на гордий визов. Тоді Він устане, щоб виконати справедливість. Його справедливість була символічно представлена через лева. Однак Він зловить свою жертву і цим робом дасть свідоцтво усім сотворінням раз і назавжди, що Всемогучий – Бог Єгова і що Його сила буде ужита у знищенні всякого беззаконня. Єгова найперше виконає свою “дивовижну роботу”, і коли Він збирає всі народи, а особливо так званий “християнський релігійний світ”, у властиву позицію, включаючи і тих, що називають себе “християнським фронтом”, тоді прийде Його остаточний чин. Вороги Теократії відкрито і явно хваляться, що вони виконають свій заговор і володітимуть світом проти установаного права Богом Єговою. Ось так вони розбуджують гнів і досаду Бога Єгови, який з ревности до свого правительства справедливості зачне свій “дивовижний акт”. В Армагедоні Єгова, через свого виконателя, Ісуса Христа, знищить цілком сатанську організацію.

2 Приготування до цієї великої і остаточної події проти демонів і всіх ними отуманених сотворінь, зачалось в тім часі, коли Господь прийшов до свого храму в 1918 році. Тоді Він зачав оружувати свого вірного “останка”, назвавши його “вірним і розумним слугою”, і вислав його бути Його свідком і проголошувати Його замір і зібрати до себе своїх “інших овець”, “велику громаду”. Ті зібрані беруть участь з останком в проголошенні Теократичного правительства і в оправданні Божого святого ім’я. Він дав їм чисті слова, щоб вони без страху до чоловіка або демона йшли вперед і живо розказували добру новину про Теократичне правительство, і що день оправдання Єгового великого ім’я прийшов і що Він установив своє правительство праведности, яке дасть справедливість і благословення для тих, що слухають Його слова.

3 У своїм приготуванні об’явити свою найвисшу силу, Господь зібрав своїх вірних людей з між многих народів. “Останок” приходять до Єгови з благанням і представляє йому свої хвалення і службу в праведності. Новочасні етопії, представлені через Авдемелеха, прийшли до останка і прилучились із ним у хваленні Єгови. Господь Бог усунув всякий сором і страх зо сторони тих вірних слуг, забравши з між них гордих, будівничих характеру, почитателів сотворінь, і поклонників релігії. Вірні слуги цілком опрокинули релігію

або демонізм. Під керовництвом Ісуса Христа царя, вони проголосили Теократичне правительство. Вони не опустили своїх рук, але одважно виконували “дивовижну роботу” аж до кінця і аж “дивовижне діло” зачнеється.

ВІДПОВІДЬ ЄГОВИ

4 Провідники “християнства” хвалилися їх величністю та добротою й зневажали Всемогучого Бога. “Християнство” каже, що воно є безпечне від усякої небезпеки. “Християнство” і його союзники приписують собі право володіти світом супротив волі Всевишнього. До зухвалих ворогів своїх Єгова каже: “Оце ж ждіте мене, говорить Господь, до того дня, як устану, щоб спустошити; бо я постановив, позбирати народи, покликати царства, щоб на них досаду мою зігнати, стрясти на них жар гніву мого, від огню бо ревності моєї погібне вся земля.” – Соф. 3:8.

5 Тут Всевишній каже “християнству” і всім іншим з сатанської організації, “ждіть” ще короткий час і тоді всі вороги дістануть те, що їм властиво належиться. Тоді вже не буде опізнення в езекуції присудів Його. “Для котрих суд з давнього часу не гається, і погібіль їх не дримає.” (2 Петра 2: 3) Кінець всіх демонів і всіх агентів Сатани вже прийшов, і суд буде виконаний скоро.

6 Після Поправленої Версії цей текст (Софон. 3: 8) звучить: “Ждіть на мене, говорить Господь.” “Християнство” і інші Божі вороги своїм напрямом ділання гордо зробили визов Всемогучому Богу, і це вони робили наче Бог не існує, ніби Він є малосильний і не має сили виконати своїх замірів. Безперечні факти є, що “християнство” і його союзники добровільно і самовільно не послушали заповідей Всемогучого Бога і даліше опрокидають Його. Він ділатиме у своїм часі. На той зухвалий визов і бунтівничий провід Господь Бог відповідає через іншого пророка: “Горе тому, хто день Господень бачити хоче! Нащо він вам – той день Господень? Темрява він, а не світло. Віддали гук пісень твоїх від мене, голосу гусел твоїх я чути не хочу. Правосуд нехай у вас, як вода тече, й справедливість – як бистрий потік.” (Амоса 5: 15, 23, 24) Ось так Єгова дав остерогу відносно свого заміру, який Він виконає у своїм часі. Година для Єгови виступити до діла іще не прийшла. Тим то Він каже до своїх ворогів: “Ждіть аж прийде мій час, і тоді ви відкинете вашу горду хвальбу, і тоді ви вповні пізнаєте, що Єгова – Всевишній і все-сильний і всемогучий Бог.” Єгова є всеіснуючий, і Він не залежить від нічого, і ділає тоді, коли приходять Його час.

6 Як довго ждати? “Аж до того дня”, коли вони пізнають, що негайне знищення впаде на них. Відносно тієї справи Ісус сказав: “Про день же той і годину ніхто не знає, ні ангели небесні, тільки сам Отець мій. Як же дні Ноєві, так буде й

прихід Сина чоловічого: Бо, як було за днів перед потопом, що їли, й пили, женились, і віддавались, аж до дня, коли увійшов Ной у ковчег, та й не знали, аж прийшла повідь і позносила всіх; так буде й прихід Сина чоловічого.” – Мат. 24: 36–39

8 Ворог не знав про день, коли Господь поразить його; але Ной знав, що “сім днів мало проминути від того дня, коли йому сказано увійти в його ковчег з родиною та звірятами.” (1 Мойс. 7: 1–10) Ной, увійшовши в ковчег, був знаком для ворога, що день і година уже дуже близько. Так сьогодні, всі фізичні факти по цілому світі показують, що обставини, які існували за часів Ноя були подібні до тих, що тепер існують на землі. Всі можуть бачити, що утеча людей доброї волі до Божої організації є безперечним доказом, що день Єгового гніву проти організації Сатани є уже дуже близький.

9 Много разів Єгова заявив свій намір знищити організацію ворога. Час мусить прийти коли Він уживе своєї сили, щоб доконати свій замір. Отже всі вороги, ціла диявольська організація, все що становить жертву або здобич, будуть узяті насильно Ісусом Христом, представником Бога Єгови. Це година езекуції й Єгова велить своїм ворогам ждати на Нього, бо тоді Він встане щоб пустошити; цебто, тоді Він нападе й знищить своїх ворогів. Чому Єгова спричинить таке знищення? Тому, щоби возвеличити своє ім'я. Прообраз цього був зроблений, коли Єгова випровадив ізраїльтян із Єгипту рукою Мойсея і в Червоному морі розділив води і перепровадив своїх людей по сухій землі й тоді залляв єгипетську армію водами і знищив її. Це було велике чудо, указуючи на найвищу силу Бога Єгови. Сам Господь заявив, що ціль Його була, щоб прославити ім'я своє. – Іса. 63:12,14.

10 Інший переклад пророцтва Софонії звучить: “Ждїть аж до дня, коли я встану бути свідком.” (Ротердам, Септуагінт, і Сирияк) Впродовж певного часу Єгова вислав своїх свідків проголошувати своє ім'я; і ця робота є названа “дивовижною” в котрій ті свідки брали участь. Коли ж Його свідки скінчать роботу припоручену їм, тоді Єгова виконає своє дивовижне діло.”(Ісаїї 28:21) Те повстання було представлене також через битви коло Перазиму і Габаону. В тих то битвах дано свідоцтво про ім'я Єгови і воно послужило як звідомлення ворога. Божа “дивовижна робота” уже майже скінчилась і прийшов час розпочати Його “дивовижне діло”. Ті пророчі вирази є в гармонії з заявленням Єгови, які Він сказав до Сатани про свій замір: “Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі.” (2 Мойс. 9: 16) Армагедон – це час об'явлення Єгової найвисшої сили і він буде так великим свідоцтвом для всіх сотворінь, що ніхто не матиме сумніву про факт, що це діло Єгови. Релігія й релігіоністи цілком відки-

нули ім'я Єгови і Його царство, але виразна ціль Всевишнього є та, що всі знатимуть, що Він – Всевишний, “якого єдиного ім'я – Єгова”.

11 Коли Армагедон зачнеться, і коли Всевишний встане пустошити, тоді ті, що з Сиона і котрі затримали свою невинність до Бога, будуть безпечні. Про це пророк Єгови каже: “Бо – Господь суддя нам, Господь – законодавець нам. Господь цар наш; Він спасе нас. Твої ж (Ассуре) линви послабли (цебто, релігійна торгівля упала) не вдержать щогли, не натягають вітрила. А тоді настане велике паювання здобичі, навіть каліки будуть жакувати, і ніхто з осадників (цебто, з Сиона, що докажуть їх невинність), не скаже: я не здужаю, а людям, що там будуть жити, відпустяться всі гріхи їх.” (Іса. 33: 22-24) Ввесь світ тоді зрозуміє, що Всемогучий Бог стоїть за своїм народом, і що їх підтримує віковична рука, і що Він уживає своєї сили в їх користь. (5 Мойс. 33: 27; 2 Паралип. 16: 9) Вірні з Ісусом Христом будуть тоді радуватися повною радістю, бо вони побачуть оправдання Єгового ім'я. Відносячися до повисшого пророцтва Ісаїї: “А людям, що там будуть жити (в Сионі), відпустяться всі гріхи їх.” Це значить, що беззаконня Сиона, яке він поповнив із-за (страху до чоловіка) в 1918 році, були прощені. Господь показав своє прощення, і від 1922 року радість і вірність збільшалася і прийшла до повноти при виконанню Єгового дивовижного діла.

12 Присуди Єгови не змінюються. Його записані присуди стоять вічно. Відносячися знов до Софонії 3: 8, завважте що Всевишний каже: “Бо я постановив позбирати народи.” Слово “постановив” значить “дав присуд”. Він дав свій присуд давно тому, що народи мусять бути зібрані. Від коли Христос прийшов до храму в 1918 році, від тоді “козли” були зібрані разом в одну загороду і в противенстві до Теократичного правительства і до вістки, яку Бог приказав своїм свідкам доручувати людям. Присуд Єгови є, що народи землі мали бути зібрані до Армагедону. Виконання того суду значить, що ані один народ не буде вилишений. Пояснюючи ціль свого зібрання їх, Він каже: “Щоб . . . Поскликати царства.” Це значить, що ані один із тих народів не втече від Його гніву, і що “християнство” зо всіма своїми чинниками, будучи більше зводниче і обманчive, нестиме більшу кару. “Християнство” не має причини противитися Теократичному правительству, отже тепер воно мусить випити чашу гіркости налитої для нього. – Єрем. 25:15-29

13 Між многими народами, що зібрались разом, були деякі люди доброї волі до Бога. Єгова показує, що на загал ті народи або царства неварта охорони. Це лишень одиниці в тих народах, що указують добру волю до Єгови й котрі втікають до Його організації, позатипічного міста прибіжища, зможуть спастися. “Християнство” називає себе слугою Бога Єгови; але воно ним не є.

В Армагедоні Господь відкриє дійсну суть так званого “християнства” і всі, що остануться живими, будуть глядіти на те “християнство” з погордою. Всі тоді почують і вповні зрозуміють, що релігія – це сить і обман і средство для зневаження святого Божого ймени.

ГНІВ

14 Чому Єгова рішив “зібрати царства”? Він відповідає: “Щоб на них досаду мою зігнати, стрясти на них жар гніву мого.” Ці слова безперечно доказують, що зібрання народів взяло місце для того, що вони всі є проти Теократичного правління; інакше не було б причини для Бога вилити свій гнів проти них. Із усіх тих народів Єгова поругається, і тому Він дав їм осторогу, як про це зазначено в Софонії 2: 2, 3. В той сам час Єгова остеріг всіх людей, що є доброї волі до Нього, щоб вони утікали з ворожої організації й шукали Господа: “Наступає день Господень, день гніву палкого, щоб обернути землю в пустиню й вигубити грішників на ній. Небесні зорі й сьвітила не дають із себе світла; сонце, сходячи, темніє, й місяць не світить світлом своїм. Я скараю люд за зло, й безбожників за їх беззаконня; зроблю кінець гордині пишних, і впокорю надутих гнобителів. Я вчиню так, що люди будуть дорожчі над золото чисте, і мужі дорожчі над золото Офирське. Тим то я потрясу небом, і земля порушиться з свого місця від гніву Господа—Саваота в день палаючого гніву його.” (Іса. 13: 9-13) “Виходи зпосеред його, мій народе, рятуйте кожне душу свою від палкого гніву Господнього.” – Еремії 51: 45

15 Тоді Єгова додає через свого пророка: “Від огню бо ревності моєї погине вся земля.” (Соф. 3: 8) “Земля” складається з видимої часті сатанського світа, котрого “християнство” є частю. Тепер “християнство” знаходиться під впливом демонів, отверто стало по стороні диктаторів тоталітарного правління. Римо католицька, велика релігійна система, провідничить і попирає те тоталітарне правління. Ось таке є те новочасне “гноблюче місто”, тобто, організація, що гнобить людей якою є так зване “християнство”. Ця гноблюча релігійна організація, Бог заявив, є нечиста і опоганена. (Софон. 3:1) Але коли зачнеється битва Армагедон, тоді те гноблюче місто упаде й ніщо не спасе Його. На ту організацію Бог вилиє свій гнів справедливий, і тоді всі лукавства лукавих впадуть на неї. Лише ті, що є доброї волі до Єгови Бога зможуть спастися. Гнів Єгови будучи виллятий на всі народи землі, закінчить цілком видиме правління на землі, над якою мають вплив тепер демони, що контролюють народами. (Дан. 2: 39) Про це Бог через свого пророка каже: “Бо земля вся зледащла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляття землю,

й живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й не багато зостанесь людей.” – Іса. 24: 5,6.

ЧИСТІ УСТА

16 Слово Боже висказане до тих, що люблять Його і котрі мають вирозуміння того слова, звучить: “Тоді дам я знов народам уста чисті, щоб вони призивали ім’я Господнє й служили Йому однодушно.” (Софон. 3:9) Людське вияснення пророцтва мабуть ніколи не є властиве. Коли ж Бог переведе фізичні події в сповнення пророцтва, тоді чоловік може зрозуміти і оцінити те пророцтво, якщо він є посвячений Богу і його службі.

17 В цім тексті Софонії 3: 9 слово “тоді” не відноситься до часу зараз по Армагедоні. Це не значить, що зараз по Армагедоні всі мови перестануть існувати, а одна загальна мова буде принята. Немає нічого в цім тексті, щоб попирало цю думку. Слово “тоді” відноситься до часу нім Армагедон зачнеється, тоді “вівці” кляса, цебто ті, що на стороні Бога Єгови, дістануть правду і будуть говорити правду, чисту і неопоганену вість. Писання показують поза всякий сумнів, що хто став на стороні Теократичного правління і ділає в гармонії з тим правлінням, ті переживуть Армагедон. Гнобителі пропадуть в Армагедоні. В іншій перекладі ті слова звучать “чисті уста”, цебто уста, що прославляють Великого Теократа і Його царя.

18 В 1918 році Ісус Христос по приказу Єгови негайно прийшов до храму і зібрав до себе вірного “останок” із тих, що посвятилися чинити волю Божу. Це було в “день Єгови”, який зачався в 1914 році. Вірний останок був приведений до цілковитої єдності в Христі Ісусі, яко наслідок судження храму. Опісля Господь зачав збирати своїх “інших овець”, котрі то “інші вівці” становитимуть “велику громаду”, і котра то громада мусить також говорити правду в єдності з вірним останком. Тоді останок вийшов з чистою вісткою і “чистими устами” на хвалу Єгови і так гармонійно попирає Теократичне правління. Слова тексту звучать: “Тоді дам я знов народам уста чисті”. Сконечности ті слова відносяться до дня Єгови. Той день Єгови зачався, коли Ісус Христос був окоронований як цар в 1914 році, день суду зачався коли Ісус Христос в 1918 році зачав збирати і очищувати тих, що посвятилися чинити волю Божу, і цих Він зібрав і ті признані мусять приносити жертву в праведності. (Мал. 3:1-4) Всі такі зібрані й вірні ясно бачуть, що оправдання Єгового ім’я є дійсне питання, і тому вони всі є злучені в проголошені хвалення Єгови. Лише ті, що говорять правду в єдності переживуть Армагедон. Коли ціль Єгови стане ясна, тоді й пророцтво можна лучше зрозуміти і значення того пророцтва є ясне. “Чисті уста” або чиста вість мусить бути проголошена перед Армагедоном.

19 Диявол ужив Нимрода у своїм змаганні зліпити людей разом в лукавстві і щоби принести зневагу на ім'я Єгови. Бог поламав цей лукавий злучений рух на зневаження свого ім'я. (1 Мойс. 11:7-9) Диявол робить змагання, щоби знов злучити всіх лукавих. Перед Армагедоном він робить розпучливо змагання звернути всіх людей проти Єгови, і для тієї цілі він уживає тоталітарної методи, якої він ужив перший раз через Нимрода. Через тоталітарне правління Диявол старається засліпити людей і зібрати їх проти Теократичного правління. В цім ділі великі релігійні ложно називають себе за представників Бога і провадять людей в сіти ворога. Потім Бог зібрав до себе своїх людей і привів їх до повної єдності, і дав їм вість, щоби вони всі могли голосити правду під час, коли противники Теократичного правління женуть мов скажені у погибель.

20 Отже в тім дні Єгови Він дав своїм людям, останкові і його співтоваришам "чисті уста", щоб вони прославлали ім'я великого Теократа і Його правління справедливости. Згідно із цим написано є в листі до жидів: "Тим же оце вийдімо до Нього осторонь стану, дізнаваючи наруги Його. Не маємо бо тут сталого города, а того, що буде, шукаємо. Тим оце через Нього приносимо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть оцвіст уст", що визнають ім'я Його." – Жид. 13: 13-15.

21 Отці слова були написані до духової кляси. Такі вірні одиниці радісно несуть зневаги, які впали на Бога і Христа. Вони не мають сталого місця в сатанській організації, але шукають великого города або організації Теократичного правління. В ім'я Ісуса Христа, Голови останка, всі вірні слуги "приносять Єгові жертву в праведності". Вони приносять "жертву хвалення Богу безнастанно"; щобто, устами своїми вони прославлють Його ім'я. Виразний образ очищення уст огнем є поданий в пророцтві, котре каже: "Ангел взяв жар із жертівника і приложив його до уст, і так очистив уста слуги кляси." (Іса. 6: 5-7) По очищенню вірних в храмі суду, ті вірні одиниці сказали: "Господи відчини уста мої, і губи мої звістят хвалу твою!" (Пс. 51-15) "Устами моїми звіщав я присуди уст твоїх. Твори милість слугі твому, і буду жити і слово твоє хоронити!" (Пс. 119:13,17) "Уста правдомовні по віки пробувають, а язик ложний (який тепер по цілім світі виповідає ложні теорії) – на хвилину." (Прип. 12: 19) Всі теорії мира, добробуту і щастя для світа, які видумують люди, тривають лише коротку хвилину. Зазначаючи правило відносно сотворінь, Господь каже: "Правдиві уста цареві до вподоби, й говорючого правду він любить." (Прип. 16: 13) Ось так ті, що є царями й священниками для Бога і Христа говорять хвалення Єгови і Його царства: "Хто серцем чистий, в того й уста щирі; тому й сам цар другом."

(Прип. 22: 11) Відносно тих, що мають чисте серце до Бога і Його царства, що люблять, Єгову і Його Теократичне правління під Христом, такі проповідують чисту вість. Вони мають ласку від Всевишнього.

22 Господь не є приятелем тих, що висказують противні слова проти Теократичного правління.

23 Духові ізраїльтяни не угодили Єгові в часі приходу Ісуса Христа до храму, і це показано в Ісаї 12: 1-3. До духового Ізраїля відносяться отці слова: "Вернися же, Ізраїлю, до Господа Бога твого, бо ти впав через безбожність твою. Возьми із собою (щирі) слова, приступи до Господа й говори до Його: Відійме всяке беззаконство й приверни благодать, а ми приносимо жертву уст наших." (Осії 14: 2, 3) Слова псалміста є тут дуже доцільні: "Хто чоловік той, що рад би жити, любить дні, щоб вжиткувати добро? Держи язик від злого, а уста твої, щоб не говорили зрадливо; одвертайсь від злого і твори добро, шукай супокою і дбай про него." (Пс. 34: 12-14) "Хто бо хоче життя любити, і видіти дні добрі, нехай вдержить язик свій від злого, й уста свої, щоб не говорили зради; нехай ухилиється від злого, і робить добре; нехай шукає упокою, і побивається за ним. Бо очі Господні на праведних, і уші Його на молення їх; лице ж Господнє проти тих, що зле роблять." – 1 Петр. 3: 10-12.

24 Мова або уста не можуть бути чисті, якщо вони не шанують Єгови. Треба мати чисте і посвячене серце Всемогучому Богу і Його царству, і тоді мова буде чиста. "Від перенівні серця уста промовляють." – Мат. 12:34.

25 У вічу всякої лукавої опозиції до Теократичного правління, вірні й посвячені слуги його приносять хвалення уст своїх Богу і Його цареві.

26 Розділююча лінія мусить бути виразно зазначена. Між тими, що противляться Теократії а посвяченими слугами її, існує велика пропасть. Тим то Господь дав своїм людям чисті уста і чисту мову, "щоб вони призивали ім'я Господнє й служили йому однодушно." З першу ті з останка є приведені до повної єдності в Христі; а тоді приступила "велика громада", яка сталась "співтоваришем" останка.

27 Цей текст Софонії не може відноситися до світа, який знаходиться в замішанні. Писання аж надто доказують, і факти вповні попирають, що світ знаходиться під контролем демонів і тому є в замішанні. Такі люди в замішанні не можуть навестися до праведності. Отже слова пророцтва Софонії не можуть відноситися до них. Лише ті, що є доброї волі до Бога, і що шукають справедливости і смирности, мають розуміння і є заховані в день Господнього гніву: "І буде того часу: Кожен, хто призивати буде ім'я Господнє, спасеться; бо тільки на Сионі і в Єрусалимі буде спасення,

– як сказав Господь, – та в останках, що їх Господь покличе.” – Йоїла 2:32

28 З початком 1918 року суд храму постунав уперед. Признані були вислані приносити жертву Господеві в праведності. Їм припоручено виконувати роботу свідцтва для імени Єгови і також давати інструкції для “великої громади”, щоб вона утікла до царства. Отже написано є в листі до Римлян 10:14–16: “Як же призиватимуть (Йонадаби, т. є. “велика громада”) Того (Єгову) в кого не увірували? Як же віруватимуть, про кого не чули, як же чутимуть без проповідуючого? А як же проповідуватимуть, коли не будуть послані? Яко ж написано: Що за красні ноги благовістувуючих впокій, благовістувуючих про добре?” Та не всі послухали благовістя. Ісаїя бо глаголе: “Господи, хто увірував голосу нашому?” Апостол Павло наводить ті слова з пророцтва, і у сповнення того пророцтва Бог виконує свою “дивовижну роботу”, уживаючи своїх свідків аж до Армагедону.

29 Останок і його співтовариші, “велика громада”, злучились разом, щоб служити Йому спільно. Інший переклад каже “рамя в рамя”; цебто, всі свідки радісно несуть тягар роботи свідцтва в єдності, як це було показано дванацятьма свідками для Господа, коли Йозуя зібрав каміння і поставив їх на їхні рамена, щоб вони несли їх, як свідцтво для ім’я Бога Єгови. (Ісуса Нав. 4: 5) Це лише ті люди доброї волі, останок і Йонадаби, що мають “чисті уста” або чисту мову, і вони стають сильно проти Диявола і всіх його агентів, і котрі далі заявляють про ім’я Господа і Його царства. Лише такі люди зможуть пережити Армагедон. Вони співають пісню хвалення спільно аж до Армагедону, і опісля.

ЗІБРАННЯ

30 Свідки Господні виконують роботу збирання (людей). Люди, що бажають бачити і увійти в справедливе правління, є зібрані до Господа. Ті що противляться Теократії є зібрані на знищення. Духові ізраїльтяни розкинуті поміж всіма народами були зібрані до Господа в єдності. “Із земель Етіопських, що по тім боці ріки, будуть мої поклонники – діти розсіяних вірних моїх, – приносити мені дари.” – Софон. 3:10

31 Етиопія в типі була воєнною союзницею Єгипту. У типі Етиопія представляла диявольську організацію із котрої деякі люди були зібрані. Рукою Мойсея Бог зібрав своїх вибраних людей Єгипту і його союзників. Прийшов час коли Бог збирає своїх духових, вибраних людей з диявольської організації. Це дійсно значить повне зібрання; яко ж про це написано є: “І буде в той час: Господь простягає знов руку свою (як колись за днів Мойсея), щоб вернути до себе останок люду свого від Асура, із Єгипту, з Патросу, й з Кушу та з Еламу, із Сеннару й з Атаму та з островів моря. І підійме знамено своє між народами й позбирає вигнаних-

ників ізраїлевих, і скличе розсіяних Юдеїв з усіх чотирьох сторін землі.” (Іса. 11;11,12) Ось так Господь через свого пророка предсказав зібрання духових ізраїльтян і поставив їх на суд у храмі.

32 В часі світової війни многи з посвячених були настрашені й занедбали свої обовязки. Вони були замурані й замішані з релігією, і це що дало їм нечисті уста для Господа. Вони занедбали проголосувати Його ім’я. До таких Єгова говорить через Осію 14:2,3: “Вернися же, Ізраїлю, до Господа, Бога твого, бо ти впав через безбожність твою. Возьми із собою (щирі) слова, приступи до Господа і говори до Його: Відійми всяке беззаконство й приверни благодать, а ми принеситимемо жертву уст наших.”

33 На їх крик, щоб забрати від них безбожність, Бог відповідає: “О, я вилічу прощу їх зраду, люблю їх по моїй ласкавості, бо гнів мій одвернеться від них.” (Осії 14: 4) Тоді пристосуй слова пророка Єремії а іменно: “У ті дні, і в ті часи, говорить Господь, поприходять сини Ізраїля вкупі з синами Юдиними, й йдучи, плакатимуть (з радощів) і шукати Господа, Бога свого. Про дорогу до Сиону питатимуть, а обернувши туди лиця, будуть казати: Ійдіть і пригляніте до Господа завітом (умовою) вічним, що вже не забудеться.” – Єрем. 50: 4.5

34 Пророцтво Софонії (3: 10); після іншого перекладу звучить: “Донька моїх розкинутих принесе мені жертву.” Ті розкинуті люди належать до кляси дівиць. Вони не були звязані з релігією, але оставали під впливом світської організації. Бажаючи справедливого правління, вони утікають із сатанської організації і приходять до гори Сион, т. є. царства під Христом, і приносять свої офіри, т. є. “жертву уст наших”. (Осії 14:2) Зо всієї сили своєї вони служать і звеличують Теократичне правління. “Я додержу слова: мир, упокій далекому й близькому, говорить Господь, – та й щілю його.” (Іса. 57: 19) “І тоді сей страшний і відважний; сей народ страшний з давна до нині; народ рослий, що всіх подоліває, принесе дар Господеві сил на місце імення Господа Саваота, на гору Сион.” – Іса. 18:7

35 Зараз по світовій війні увільнено Божих людей з в’язниці в 1919 році, і робота збирання з далеких країв зачалась. Деякі із позатипічної Етиопії показали добру волю до Бога, і прийшли з останком духового Ізраїля. Це показано в пророчій драмі Єремії, який мав приятеля в Авдемелесі. Такі люди становитимуть “велику громаду”. (Єрем. 38: 7–13) До решта етиопії або кушитів, цебто, противників Теократії, Єгова каже: “І ви, Етіопії, поляжете від меча мого.” – Софон. 2:12

36 Особливо по 1922 році, коли робота свідцтва прибрала більшу міру, тоді останок або духовий Ізраїль був зібраний. “Того часу не будеш ти соромити себе давними вчинками твоїми, якими ти

поступався проти мене; тоді бо повидавлюю з проміж тебе тих, що гордяться своєю величавістю, та й – і ти не будеш пишатись святою горою моєю.” – Софон. 3:11.

37 Перед тим духовий Ізраїль повинивсь із-за страху, і тому що він тримавсь деяких релігійних практиковань, які він виніс з собою із Вавилону. Тоді Єгова очистив клясу храму через свого великого Очистителя. (Дан. 8:14; Мал. 3:1–4) Горді й бутні між так званими послідовниками Христа були заборані з між вірних та послухних через об’явлення вірним правди на часі: “Світло сиплеться на праведних”; і від тоді вони зачали отримувати чимраз більше світло і негайно потім займилися роботою свідочтва, віддавши свої уста на славу Єгови.

38 Горді були згромаджені до “лукавого слуги” кляси. Вони не схотіли прийняти інструкції. (Мат. 24: 48–51) Такі горді одиниці величалися своїми людськими провідниками, а особливо одним людським провідником. Вони також пишались своїм “виробленням характеру” і іншими релігійними практикуваннями і гордились тим, що вони надіялися бути забраними вскорі до неба й мали помагати Господеві управляти вселенною. Через те вони погордили земною клясою “великою громадою” і відмовилися нести правду до них. Вони оставали бездільними, і ожидали на Господа, щоб він забрав їх домів і визволив їх від їх тяжкої праці.

39 Гордість і пиха і самоважність мусіла бути усунена між посвяченими Теократії. До таких Господь каже: “І не будуть вони уже більш гордитись на святій моїй горі.” (П. В.) Від того часу слова пророка були доцільні: “Хто вийде на гору Господню, і хто буде стояти на святому місці його? Ті, в кого безвинні руки і чисте серце, хто душею не пуститься на лукавство, і не присягне криво.” – Пс. 24:3,4.

40 Божі вірні слуги, отримавши інструкції від Господа, зрозуміли, що оправдання Його великого ім’я є найважнішою річчю, і це забрало від них всяку причину ділати, ба, і думати гордо. Десь в 1925 році вірні позбулися релігійної марноти і гордого міркування. Бог відкрив своїм людям в 1926 році (Вартова Башта з 1 травня) марноту “вироблення характеру”. Вірні духові ізраїльтяни тоді по бачили, що від кожного з них вимагалось вірної посвяти Теократії.

41 Суд храму, який зачався в 1918 році через Господа Ісуса Христа, усунув “лукавого слугу” і тоді вірні негайно виступили до виконання своїх приписаних завдань. Всі духові ізраїльтяни мусять прийти до єдності віри і всі мусять служити Єгови гармонійно; тим то Господь каже до тих, що в угоді з ним: “Бо на святій горі моїй, на гірній висоті ізраїльській, говорить Господь, он де мені служитиме весь дом Іраїля – ввесь, скільки Його на землі; там я буду ласкаво приймати їх, і там

жадатиму приносів ваших, і перовплодів ваших із усякими святими дарами вашими. Неначе любі пахощі кадильні, прийматиму вас милостиво, як повиводжу вас із проміж народів і позбираю вас із чужих земель, куди ви порозсівані, й буду вами свято шанований перед очима народів.” – Езек. 20:40,41.

42 Божа святиня мусить бути очищена і та робота очищення зачалась, коли Ісус Христос прийшов до храму. “Лукавий слуга” кляси мусить бути очищена й вірні мусять виконати роботу свідочтва. “А дам тобі людей покірних й вбогих, а сі будуть вповати на ім’я Господнє.” – Соф. 3:12.

43 Тут Господь говорить про свій замір очистити лукавого слугу. (Гляди Мат. 13:41,42) Вірні слуги мусять тепер виконувати роботу яку Єгова приписав їм. Через свого пророка Бог предсказав свій замір усунути бунтівників і привести вірних у звязь угоди о царство: “І повилучую з між вас ворохобників і непокірних мені, повиводжу їх із землі пробування їх, та в землю Ірайлеву вони не ввійдуть; і визнасте, що я – Господь.” – Езек. 20: 38.

44 Коли гордих забрано, тоді полишилися в краї люди “покірні та вбогі (Юнга); цебто, люди, що були вишколені роботою під Його керовництвом, щоб вони як сини Його, що цілком посвятилися Теократичному правительству, отримали Його оправдання. (Жид. 12: 7,8) Вірні вповають на ім’я Господнє, а не вповають вони на чоловіка, що вважає себе за видимого провідника. Вірні слуги Божі не вповають на ніяке сотворіння, релігію або річ. Вони є слабі й вбогі самі собою, але їхня сила є в Господі і на неї вони вповають. В теперішнім часі останок бачить себе окруженого множеством ворогів, які зневажають ім’я Єгови і знущаються над Його слугами. Вірні не є розділені в роботі, але вони виглядають дня визволення і далі співають Єгови: “Серце моє нехай зрадується спасенням твоїм.”

45 Робота розділення або очищення була виконана, і в 1931 році Господь об’явив своїм вірним їх “нове ім’я” і показав їм, що були Його свідками. Потім скоро наступило злобне переслідування всіх вірних одиниць в Європі, що одважно заявляли ім’я Єгови. В тім переслідуванні римо католицька гієрархія провідничила, і в тім ділі вона дістала поміч від “лукавого слуги” кляси, і таке переслідування було поширене по всіх частях “християнства”, де Божі люди знаходилися.

46 Єгова вибрав собі людей для свого ім’я, що становлять останок духового Ізраїля: “Останок Ізраїля не чинитиме несправедливості, не мовлятиме лъжи, й не знайдеться в устах у них язика зрадливого; вони будуть пастиись спокійно й ніхто їх не буде лякати.” – Соф. 3:13.

47 Які то були “несправедливості” згадані тут? Все що зроблено в противенстві до Божого закону із-за страху, недбальства або неслухняности

і перестання одважно проповідувати євангелію Теократичного правительства по приказу. Все що спонукало б понехати проголошувати день гніву нашого Бога проти противників Теократії. Підтримання релігійних практикувань або правил, які уневажають Божі заповіді, як наприклад, формальні релігійні служення замість Божественних правил; також надавання почесей якомусь сотворінню, – це становить “гріх Самарії”. Всі такі річі є несправедливі в очах Господа; і вони мусіли бути очищені. (Марка 7: 1–13; Йова 32;21,22; Амоса 8: 14) По таким очищенню останок мусів тримати себе чистим і вільним від беззаконня. Кожний з просвітлених, що опоганиться релігією, автоматично перестає бути членом останка. “Кругом Єрусалиму гори; так і Господь кругом народу свого, від нині по віки. Бо жезло беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду.” – Пс. 125: 2,3.

48 Останок не може говорити ложі; т. є, проповідувати релігійну лож; або додавати до Божого слова такі річі як з “Великої Піраміди”, наче б вона навчала про Господні заповіді; або такі річі як “вироблення характеру”. (Прип. 30:5,6; Одкр. 22:18,19) Що ж тоді той повернутий останок мав робити? “Отже які вчинки вам чинити: Говоріте одно одному правду та й судіте по правді й задля спокою в воротах ваших. Не мисліть у вашому серці нічого лихого одно одному та й не любуйтеся у лъживій присязі, се бо все я ненавижду, говорить Господь.” – Захар. 8:16,17.

49 Як це зазначено в Софонії 3: 9 Господь вернув своїм людям “чисті уста”; отже Він каже: “Й не знайдеться в устах у них язика зрадливого.” Вірний останок не присягнув ложно своєї посвяти Господеві і потім занехав свого завдання. Він не такий як “вибрані старші” кляса, що перше обіцяла, а опісля занехала обітницю. Вірний останок не бере ім’я Бога надармо через відмовлення давати свідоцтво про ім’я Єгови. (2 Мойс. 20:7) Вони є правдивими свідками Господніми. “Свідок правдомовний рятує душі, лъживий тільки багато лъжи насплітає.” – Прип. 14:25.

50 Ангел Господень викинув геть “лукавого слугу”, “який не служив нашому Господу Ісусу Христу, але свому власному череві, і який облесними словами ошукав серця нелукавих.” (Рим. 16:17,18) Декотрі з такої кляси були викинуті недавно.

НЕМА СТРАХУ

51 Вірний останок цілком вповає на Господа, і не боїться ніякого сотворіння. Він вповає на Єгову і має спокій. “Вони будуть пастись спокійно, і ніхто їх не буде лякати.” (Софон. 3:13) Між Божими вірними людьми голоднечи немає, щоб почути слово Господнє. (Амоса 8:11) До поверненого духового Ізраїля, “останка її насіння”, Єгова те

пер каже: “Нині ж я не той, що в прежні часи до останку люду сього, говорить Господь сил. Посів бо ростиме в супокою; виноградина даватиме плод свій і земля вроджай свій, та й небо даватиме росу свою, й усе те оддам у посідання послідові люду сього.” – Захар. 8:11,12.

52 Цю дальшу дорогоцінну обітницю Єгова дає своїм вірним духовим ізраїльтянам: “І очищу вас од усіх нечистот ваших, і викличу вроджай і намножу його, й не дозволю, щоб терпіли голоднечу. І намножу вам плоду деревного й уроджаю на полях, щоб вам уже не доводилось приймати наруги від народів із-за голоднечи.” – Езек. 36:29,30.

53 Під час світової війни ворог сказав до розкинутих людей Єгови: “Ім вже прийшов кінець!” Але ворог тепер інакше каже, бо кожний бачить, що останок є активний в проголошенні Теократії. Тоді будуть мовляти: Ось та опустіла земля зробилась, наче сад Едемський, а ті порозвалювані, порозбивані, обезлюділі міста – тепер утвержені й залюднені!” (Езек. 36:35) Вірні не відкладають роботи; вони йдуть вперед з роботою свідоцтва і Бог дає їм впокій і мир.

54 Чому хтось з Божих людей мав би боятися, що чоловік або Диявол може зробити йому? Єгова ясно сказав своїм людям, що релігійні люди головно ділають силою демонів. Вірні знають, що вони є окружені видимими і невидимими ворогами, але вони вповають на силу і охорону Єгови сил. Вірні мають звершену любов, цебто, вони є всеціло посвячені Теократичному правительству; а звершена любов геть виганяє страх. Вони є одважні в цей день суду в проголошенні правди. (Йоана 4:17,18) Вони не легковажають вістки про Теократію, ані вони не піддаються домаганням релігійних агентів Сатани. Вони радше слухають Бога а ніж людей. – Діяння ап. 5:29

55 Дивлячись назад до 1922 року, як Єгова провадив своїх людей вперед, то свідки Єгови і їх співтовариші можуть радуватись. З людської точки погляду, той шлях став значно трудніший, але з точки погляду тих, що цілком посвятилися Богу Єгові, та дорога стає чимраз ясніша кожного року. Єгова отворив свої небесні вікна і виляв своїм людям багаті блага. Він одкрив їм вирозуміння свого пророцтва, написаного давно тому, і збільшення надії тих, що тепер живуть на землі й є посвячені Теократичному правительству.

56 Сатана, бачучи, що прийшов його час пригтовлятися до битви, він живо зібрав усі народи проти свідків Єгови, з надією здушити тих свідків. Релігійністи провідничили в цім лукавим переслідуванні слуг Єгови, і релігійністи порушили до діяльності своїх союзників, як політичні, комерційні, судівничі та мілітарні галуззя світа або організації. Отті є “могутні люди” проти Теократичного правительства. Диявольська потвора, тоталітарна держава, підносить свою злобну голуу і гордо заявляє, що свідки Єгови знищені;

і ці, разом з іншими видимими і невидимими елементами організації Сатани, уживають всяке средство, щоби знищити вірних, але їм це не вдається. Єгова в небесах ругається із своїх ворогів. Він вислав своїх вірних слуг дати остаточну остерогу, що зищення вскорі прийде на них. Вороги лютяться і зневажають Бога, відкидають Його вість, і переслідують Його вістників. Але всі їх змагання нищити і шкодити тим, що служать

Всевишньому, підуть внівіч. Вірні знають який буде остаточний кінець. Вони знають, що Єгова є всесильний, і що Він виконає свій замір, і що в дуже скорім часі прийде цілковите визволення для всіх тих, що люблять і служать Всевишньому. Який же повинен бути напрям вірних слуг Божих тепер на землі? Який є їх напрям, і стан серця і ума? Єгова, через свого пророка давно тому відповів ті питання.

(Дальше слідує)

НАВЧАННЯ

(Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го Липня, 1940)

ЧАСТЬ 8

"І випроводив нарід сей з радощами, з торжеством вибраних своїх." – Пс. 105:43.

ЄГОВА ніколи не опускає тих, що радісно виконують Його волю. Послушенство завжди є винагороджене радістю. В останній часті пророцтва Софонії Єгова поклав цю пісню радості в уста своїх слуг. Усім із Сиона Він велить співати одважно. "Останок", разом із "співтоваришами", цебто з "великою громадою", отримав приказ викликувати голосно його хвалення. Він відвернув свій противний суд проти вірних, визволив дахових ізраїльтянів, останка; Він очистив із між них лицемірних ворогів, відлучив і відріжнив свого вірного слугу від усіх, що практикують релігію. Вірні, оцінивши присутність Господню в храмі і що великий Теократ благословить тих, що затримують їх невинність до Нього, цілком вповають на Господа о Його заступництво від нападів ворога і тому вони мають всяку причину радуватися.

2 Пророцтво показує, що вскорім часі дика опозиція проти Теократичного правительства дійде до найвисшої точки; і дотично цього Єгова велить своїм вірним свідкам і всім людям доброї волі відкинути всякий страх до людей і демонів. Він заповів, щоби страх не спаралізував їх і щоби вони не впустили їх руки в службі царства. Щоби скріпити своїх людей, то Єгова запевнив їх, що Він з ними і що вповні визволить їх із рук ворогів. Він дає до відома їм, що Він є вдоволений їх вірністю і ті, що затримують їх невинність будуть благословенні навіки. Таке повне запевнення порушує слуг Єгови співати з радості. Вірні не будуть уже боротись з думками. Вони є сліпі на все, окрім Теократичного правительства, і тому вони радуються проголошувати ім'я Всевишнього, незважаючи на всяку опозицію. Вони напевно будуть мати часть в побіді Господа. Єгова запевнив у своїм слові, що Він спасе своїх людей; і через те вони вповають на Нього і радуватимуться в Його спасенні.

ЧАС РАДУВАТИСЯ

з Многими пророцтвами Єгова показує своїм вірним слугам, що прийшов час радуватися, і тому Він каже до них: "О, виспівуй, дочко Сионо-

ва! викликуй гучно, Ізраїлю! Радуйся й веселися дочко Єрусалимська, від щирого серця!" (Соф. 3:14) Одна із виразних та заохочуючих драмів була установлена, коли ізраїльтяни під приказом Йо-сафата вийшли з Єрусалиму, щоби стрінити злучені армії Аммонна, Моаба та з гори Сеїра, котрі то армії зробили заговор знищити ізраїльтянів. (2 Паралип. 20:22) Той пророчий образ знаходить своє остаточне сповнення на духових ізраїльтянах. Видима часть Єгової організації, Сион, представлена через Його "жінку", є ті з "останка", "донька" Єгови і Його організації. Після перекладу Юнга, то той текст Ісаї звучить: Викликуй і виспівуй, о осадничко Сионська; бо величний серед тебе святий Ізраїлів! Це час, коли члени тіла Христового, 144-000, у небі і на землі мусять разом співати нову пісню в честь Єгови. (Одкр. 14:1-3; Пс. 149:1,2) Всі люди доброї волі, що бачуть і радісно попирають Теократичне правительство, мусять прилучитися в тій пісні хвалення: "Співайте ж Господу нову пісню, отдавайте хвалу Йому від кінця до кінця сьвіту: плаваючі по морі і все, чим воно повне – острови й ті, що живуть на них. Нехай озветься голосно пустиня, й міста її, оселі, де живе Кедар; нехай радісно загомонять, що живуть на скелях, нехай викликають із верхів гірських. Нехай віддають Господу честь, і хвалу Його розголошують по островах." – Іса. 42:10-12.

4 Коли останок спостеріг, що Ісус Христос у храмі, тоді він зачав співати: "Веселися, Сионова дочко, викликай радісно, дочко Єрусалимська: Се цар твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий – сидячий на осляті, сині яремної ослиці. – Захар. 9: 9.

5 Ця вість є скермована до правдивих послідовників Христа, вірних з Єрусалиму, а не до релігійної, політичної, невірної товпи, як про це говориться в Софонії 3:1. Час на так званий побожний вигляд і похмурення уже минув. (Ісаї 58:3-5; Захар. 7:3-7) Вірні тепер мають глибоку і дійсну радість. Вони радуються, тому що вони бачуть, що оправдання ім'я Єгови напевно буде доконане в недалекій будучності. Це була радість Господня, і така радість є силою останка. Вони бачуть,

що Теократичне правительство справедливості прийшло і що від тепер вони будуть радуватися раз назавжди. (1 Солун. 5:16) Ось такий є час реституції всіх річей відносно Теократичного правительства під Христом. Це є час відсвіження і великої радості зо сторони всіх тих, що люблять Теократа і Його правительство. (Діян. Ап. 3:19–21) Якраз противний є стан великих релігійоністів, цебто, римо католицької гієрархії і її союзників, позатипічного Тиру, котрі виспівують як облудниця, щоб звести інших у свою полапку. До облудниці й її союзників Єгова каже: “Не будеш уже гуляти, ти, осоромлена дівице (тому, що вона стала переступницею через безправне споріднення із політичними та торгівельними облудниками), дочко Сидонська! Вставай, переселяйся в Киттим, – хоч і там не матимеш спокою.” – Іса. 23:12

6 Від 1922 року останок, під приказом Господа Ісуса, зачав виконувати агресивне видавництво Теократичного правительства, і це не принесло ніякої радості для релігійоністів, і від того релігійоністи ніколи не знайдуть спокою або радості. Божя вість правди палить і мучить релігійну систему, їх релігійні почування є потрясені через проклямацію вістки о царстві, і тому вони стягають велике переслідування на свідків Всевишнього.

7 Під час світової війни посвячені, із-за страху чоловіка, занехали їхні обов’язки, і через те Господь видав свій неприхильний суд проти них. В 1919 році вірні зачали пробуджуватись до дійсної ситуації, і коли вони побачили, що Ісус Христос був у храмі, їх радість стала велика. До вірних Єгова тоді сказав: “Господь перемінив свій засуд на тебе, прогнав ворога твого! Сам Господь, цар Ізраїля, посеред тебе; не будеш дознавати лиха.” – Софон. 3:15

8 Єгова усунув противний суд проти них, і дух Господень спочив на вірних, і з радістю вони сказали (Іса. 12:1): “І промовиш того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув еси гнів твій і потішив мене.” “Вязні” у неволі “вавилонській” були увільнені із сатанської організації, і опісля палиця лукавого не спочила на праведному. (Пс. 125:3) Ось так Єгова визволив невірників із організації Сатани.

9 Одна точка, гідна уваги, була ця: що в 1928 році Бог відокрив своїм людям правду відносно “висших властей”, показавши своїм вірним людям, що “висші власті” – це не політичний елемент, що володіє світом, але що Єгова і Ісус Христос є Висшими Властями. Опісля прийшло очищення зборів із “вибраних старших”, і це також принесло радість для вірних. В 1938 році Єгова відкрив своїм людям, що демократична форма правительства не є правилом для Єгової організації, але що Божя організація є Теократична. Всі ті річі принесли радість для Божих людей, і їхня віра, надія і потіха збільшилися.

10 Своім вірним слугам Єгова відкрив, що “цар

(духового) Ізраїля серед тебе.” Тим царем не є кесар або держава, ані папа гієрархії, що ложно називав себе представником Христа; але тим царем є Єгова, “Цар Предвічності”. Через свого урядового представника, Ісуса Христа, Він є присутний із своїми вірними слугами. Яко наслідок Єгової присутності через Ісуса Христа з вірним “останком” зібраним до храму і зробленим свідком для Теократа, люди доброї волі будуть чути вість. Ті “іностронці” зачали виходити із многих народів, і вони виходять і прилучуються до пісні, тим що їхнє серце є радісне. “Викликуй же радісно й веселись дочко Сионова! Ось бо, я прийду й осядусь посеред тебе, говорить Господь. І придуть тоді многі народи до Господа, й будуть моїм народом; і я оселюсь посеред тебе, й зрозумієш, що мене послав до тебе Господь сил небесних.” (Захар. 2:10,11) Так говорить Господь: “Обернися до Сиону й буду пробувати в Єрусалимі, й зватиметься Єрусалим городом правди, гора Господа сил небесних – горою святою.” – Захар. 8:3.

11 Господь не каратиме більше своїх вірних людей: “Не будеш дознавати лиха.” (Соф. 3:15) Останок, будучи вірним і послухним для Господа, затримає свою невинність до Нього, і тому не буде вже більше причини для Єгови післати лихо, як це Він зробив в 1914 році до 1918 року. “І вже більше не буде жодного проклону, а престол Бога і Агнця буде в ньому, і слуги Його служитимуть Йому. І побачуть лице Його, а ім’я Його на чолах їх.” – Одкриття 22: 3,4.

12 Те жорстоке переслідування, яке приходить на Божу організацію з руки гієрархії, тоталітарних союзників і їх знарядів, не походить від Єгови. Це не є вираз Єгового гніву відносно Його вірних одиниць. Таке переслідування є доказом від Господа, що останок і його співтовариші є Його люди, яким дозволено нести зневаги які впали на Єгову і Ісуса Христа століття тому. Тому що, останок носить ім’я Єгови і тому, що Йонадаби є “іншими вівцями” Господніми, тому вони підлягають переслідуванню диявольською організацією. Ставши сильно по стороні Єгови і вповаючи на Його спасення, вони є сильні в Господі і в потузі сили Його. Останок є в Теократичнім правительстві, і Йонадаби є під охороною Господа, отже ті люди Божі живуть в Ньому (в царстві), і вже не буде більше цілковитого знищення; але “Єрусалим (Божя вірна організація) буде безпечно заселена.” – Зах. 14:11

13 Вірні слуги Єгови знають, що ніяке лихо не переможе їх, і вони кажуть до Господа, як це написано в пророцтвах: “Я же вповаю на доброту твою; серце моє нехай зрадується спасенням твоїм.” (Пс. 13:5) Вони знають, що їх спасення запевнене. Це приносить много радості в їх серця.

14 “День Єгови” зачався в 1914 році, коли Христа окороновано, як царя. Тим то Єгова каже: “Тоді (в той день) скажуть Єрусалимові: Не бійся, а Сионіві: Нехай не опадають руки в тебе!”

(Соф. 3:16) Єгова говорить через Ісуса Христа, царя і великого Пророка. В році 1919, Ісус Христос, через своїх земних слуг і через своє вибране средство комунікації, зачав говорити до тих, що в угоді з Єговою: “Не бійтесь”; що значить, це не бійтесь жадного ворога, а бійтесь лише Бога (гляди Вартову Башту з 1 і 15 серпня, 1919 року, під заголовком “Блаженні безбоязкі”, і також Вартову Башту із 1 квітня, 1932 року (в англ. мові) Не упускайте ваших рук.) Ця вість потіхи і задоволення є для останка, духового Ізраїля, які є горожанами нового Єрусалиму, і до “іностранців в нутрі його” цебто, до людей доброї волі, Йонадабів. Обидві кляси мусять спостерегти той сам закон і сповнити ті самі прикази Божі. – 2 Мойс. 12:49.

15 Ця дана порада останкові і “іншим вівцям” доказує, що Сатана був тоді скинутий з неба на землю, отже по 1918 році настали “люті часи”, останні часи, і що ім'я Єгови мусять енергійно проголошуватись аж до битви Великого Дня Бога Вседержителя. Це також доказує, що католицька акція буде zorganizована, і живо воюватиме проти Теократії, і що тоталітарна держава захопить землю. Це також доказує, що всі вони разом із римо католицькою гієрархією, привлашучи собі право володіти землею, становлять “гидоту спустіння” і що вона стоятиме там, де не слід. Дальше це показує, що переслідування слуг Єгови побільшиться, зазначаючи час, коли всі люди доброї волі, що мають надію на спасення, мусять утікати до Теократичного правительства. (Мат. 24:16,15) Від тоді завітуючі Божі люди не мають боятися чоловіка ані демонів. Вони мусять боятися лише Бога і сповняти Його заповіді, щоб хоронити їх від полапки Диявола. – Прип. 29:25

16 Сион – це столична організація Єгови з Ісусом Христом, як Головою її, і І44000 з духа сплджених співтоваришів Його; які тепер заняті в службі Єгови. До Сиона Єгова тепер каже: “Нехай не опадають руки ваші.” Нема тепер часу на бездіяльність або звільнення у роботі свідоцтва про царство. Хоч ворог робить визов законності роботи свідоцтва і нагромаджує великі зневаги і кари на тих, що є зайняті в тій роботі, то вірні не можуть опускати своїх рук. Ніхто в Сионі нехай не боїться ворога. Вони мусять бути одважні як Лев, що представляє справедливість, вони мусять радісно дальше сповняти прикази Господні. Бог є вашою силою, і Його єдиного будемо боятися!

17 Єгова зробив много пророчих драмів яко прикладів для захоочення своїх людей в цім дні горя на землі. Один із тих прикладів був відносно Несмії, коли Господь післав відбудувати мури старинного Єрусалиму. Санавалат, разом з іншими ворогами, зробив заговор проти Несмії і ложно оскаржив його і його співтоваришів о бунтівництво. Несмія молився до Єгови: “Тепер же скріпи руки мої.” (Несмія 6: 1, 7–9) Подібно і Божі вірні слуги,

у виконанні їх роботи від 1922 року безперестанно моляться і Єгова почув їх молення. Ворог ужив такої самої диявольської тактики коли вірний останок з Ізраїля по тілу відбудував храм в Єрусалимі. “І почав народ того краю здержувати руки народу Юдейського та перепиняти його в будіванні; і підкупували проти їх порадників, щоби у ніщо обернути задумане ними діло – через увесь час життя Кира, царя Перського, аж до царювання Дарія, Перського царя.” – Ездра 4:4,5

18 Ще інший приклад був зроблений з Габаоніями, котрі в крайній потребі просили о поміч і прийшли до Йозуя, піславши до нього вість: “Не покидай рабів твоїх у лихій годині. Прибувай до нас хутко на підмогу, тай рятуй нас; бо всі царі Аморійські, що живуть по горах, поскуплювались проти нас.” (Ісуса Нав. 10:6) Там Габаонії представляли людей доброї волі, “інших овець” Господніх тепер зібраних, які тепер потребують помочи. Отже Господь дає тепер приказ останкові йти вперед з роботою свідоцтва, і щоб не опускати своїх рук. Свідки Єгови мусять бути пильні і дуже активні аж до Армагедону, завжди радіючи з їх привілею в несенні зневаг, що впали на Господа ради Його ім'я.

19 Чому свідки Єгови не бояться чоловіка ані демонів? Відповідь знаходиться в пророцтві: “Господь, Бог твій посеред тебе: у нього сила рятувати тебе; він з радістю радуватись буде тобою, буде милувати по своїй любові, буде з-за тебе веселитись веселостю великою.” – Соф. 3:17

20 Єгова дав приказ, що Його ім'я буде проголошене по цілій землі. Він є посеред своїх завітуючих людей, і Він є Всемогучий. Він є Єгова сил, Бог битви, і ніхто успішно не може встояти проти Нього. Та битва є Його, а не чоловіка; і Він напевно перемаже цілком ворога. (2 Пар. 20:15) Він назначив і помазав свого царя Ісуса Христа, котрий є “могутнім Богом”. (Ісаія 5:6) До Сиона, гори храму, Єгова каже: “Відчиняйтесь брами високі, отвирайтесь ворота вічні, нехай входить цар слави. Хто ж бо той цар слави? Господь сильний і потужний! Господь все в бою Всемогучий!” – Пс. 24: 7,8

21 Спасення належить до Єгови, а не до якогось земного чинника, Він спасе (своїх вірних людей), англ. пер. Це не відноситься до спасення від смерти із-за Адамового гріха, але значить спасення або визволення від диявольської організації, яка грозить знищенням слуг Божих. Це відноситься до визволення Божих вірних людей, як останка, так і “інших овець” в Армагедоні. Много разів ці вірні були визволені від 1919 року, але цілковите визволення прийде аж в Армагедоні, і те визволення прийде ради Єгового ім'я. (Пс. 106:8) Бачучи, що день спасення уже прийшов, тому нема часу на бездіяльність, але це час на енергійне і активне проголошення Теократичного правительства і визволення, яке воно принесе.

22 Вірні діти Сиону і їх співтовариші тепер доказують словом Божим, яке Він велів їм нести людям, що Сатана–брехун, і що всі релігії походять від демонів. Богу подобається така вірна активність в проголошенні Його ім'я і Його царства. Отже написано є: “Він радістю радуватись буде з тобою.” (Соф. 3:17) Єгова указує свою доброту до своїх слуг із–за їх одваги і вірності у проголошенні Теократичного правління і ім'я Великого Теократа. Ті вірні слуги бояться Єгови, щоб їм не опустити рук у службі і не втратити Його признання, вони радуються чинити Його волю серед всякої опозиції. Слова записані пророком Єремією тепер властиво відносяться до вірних слуг Бога Єгови; яких Єремія представляє: “І учиню з ними вічний заповіт, що не одвернусь од них з моїми добродійствами, й дам їм у серце страх передо мною, щоб не відвертались від мене. І буду втішатись ними, даючи їм добродійства, й насаджу їх у сій землі щиро від усього серця й від усієї душі моєї.” (Єрем. 32:40,41) Божя ласка була об'явлена вірним, давши їм “нове ім'я” свідки Єгови. (Ісаія 62:2–5,43; 10–12) Далше Він каже до “лукавого слуги” кляси: “Полишити ім'я ваше у присягу вибраним моїм; і в'є вигубить тебе Господь Бог, а вірних слуг своїх назве іншим іменем. Та й я буду веселитись Єрусалимом і втішатись людом моїм; і не почувється вже там плачу ні голоління. Там не буде немовлятка, ні старця, щоб не дожив повного віку свого; бо й малоліток вмиратиме молодиком; хіба грішник, хоч би й століток, вмиратиме в проклоні.” – Ісаія 65:15,19,20.

23 Тим, що Єгова радується своїми вірними людьми, Він велить їм, своїм свідкам теж радуватись тепер, і вони радуються. (Ісаія 65:18,66; 10, 14) Відколи вони отримали їх “нове ім'я”, останок, будучи в організації під Христом, радісно співають: “Велико радуватись буду Господом, звеселиться душа моя Богом моїм; Він бо зодягнув мене в одягу спасення, ризою справедливості обгорнув мене; мов на жениха, вложив вінець, мов княгиню прибрав окрасами.” – Ісаія 61:10.

24 Далше Софонія пише: “Буде милувати по своїй любові.” Єгова вже більше не опрокине Сиона, тому що діти Сиона, вірний останок, є ревні і послухні до приказів Єгови, і активні в Його службі. Це є Єговів напрям до них із–за Його вірних одиниць. Всі Його діла взглядом них походять з Його любові і доброти. Отже Він велить своїм людям співати, тому що прийшов час указати їх радість до Нього. Далше каже Всевишній: “Буде з–за тебе веселитись веселістю великою.” Це Він зробить тому, що прийшов час на оправдання Його ім'я через Теократичне правління. Прийшов час на визволення Його вірних людей, і їм дано приказ співати, Єгова передав їм “нову пісню”, і вони співають: “І співають якби нову пісню, перед престолом і перед чотирма живот-

ними і старцями. І ніхто не зміг навчитися пісні, тільки сто сорок чотири тисячі, що викуплені від землі.” – Одкр. 14:3

25 При народженні дитяти Ісуса сили ангельські співали пророчу пісню, і тепер та пісня знов сповняється: “І зараз явилось із ангелом множество множество воїнства небесного, хвалячи Бога й глаголючи: “Слава на вишинах Богу, а на землі впокій, між людьми благовоління.” (Луки 2:13, 14) Людям доброї волі, “іншим вівцям” Господнім, Він дав от цей приказ: “Веселіться народи з Його народом! Він бо помстить кров рабів своїх, відомстить ворогам своїм, а землі своїй, народові своєму простить.” (5Мойс. 32:43) Організація Єгови знаходиться тепер в радісній місці, тому що прийшов час на сповнення пророцтва: “Вернуться визволені Господом; і з радісними піснями прийдуть на Сион; і радість, вічна буде над головою їх; радість і веселощі знайдуть вони, а смуток і воздыханіє від них віддалиться.” (Ісаія 51:11)

“ЗІБРАННЯ”

26 В 1918 році людям Єгови заборонено збиратись разом, тим що ворог забрав їх в неволю, деякі із них були на правду ув'язнені, а всі інші були стримані відносно їх діяльності. В 1918 році Ісус Христос прийшов до храму, і святі, що через довгий час були помершими, тоді воскресли і були зібрані до Господа. Ті невірники сумували і очікали на зібрання до храму на горі Сион. “Не тільки ж вони тай ми самі в собі стогнемо, ждучи всиновлення, ізбавлення тіла нашого.” (Римл. 8:23)

27 Ще інший переклад цього тексту (Соф. 3:18) є такий: “Сумних вигнанців я позбираю із назначеного місця зібрання їх.” (Роттердам) Ті вигнані в 1919 році і коли Господь відживив роботу Теократії, отже ті назад зібрані духові ізраїльтяни кажуть, і далше співають: “Звеселився я, коли казали мені ходім до дому Господнього! Наші ноги стоятимуть у брамах твоїх, Єрусалиме! Куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля ім'я Господнє прославляти! Задля братів моїх і друзів моїх скажу, мир з тобою!” (Пс. 122:1,2,4,8). “Бажає і мене душа моя до двора Господнього; серце моє і тіло моє радісно звивають до Бога живого. Що раз набирають сили, кожний з них явиться перед Богом в Сионі.” (Пс. 84:2,7) “Душа моя жадає Бога, живого Бога; тим же прийду і явлюся перед лицем Божим? Про це згадуючи, вилию передо мною серце моє, як ішов я серед громади, простував з ними до Божого дому, з піснями радості і хвали–торжествуюча громада.” (Пс. 42:2,4) “Боже, Ти єси Бог мій! Тебе шукаю пильно! Жадає ті тебе душа моя, за тобою прагне тіло моє у землі висохлій, прагнуші, безводні, щоб бачити силу твою і славу твою, як видів тебе в святині.” – Пс. 63:1,2

(Далше буде)